

Rex en Bram
Kleine avonturen, grote
glimlach.

Rex en Bram
Kleine avonturen, grote
glimlach.

Kelly Black

Schrijver: Kelly Black
Coverontwerp: Kelly Black
ISBN: 9789403925134
© Kelly Black 2026

Inhoud

1. Rex en Bram en het eendje dat niet durfde
2. Rex en Bram en de verdwenen wandelsteen
3. Rex en Bram en de verdwaalde ballon
4. Rex en Bram en het geheime bloemenpad
5. Rex en Bram en het bankje met uitzicht
6. Rex en Bram en de oude klok van oma
7. Rex en Bram en het zeelied
8. Rex en Bram en de elektrische rollator
9. Rex en Bram in het Reuzenrad
- 10 Rex en Bram en de allerbeste verrassing.

Voorwoord

Welkom in de wereld van Rex en Bram.

In dit boekje nemen Rex en Bram je mee op kleine avonturen die grote glimlachen brengen. Soms begint zo'n avontuur tijdens een wandeling in het bos, soms bij het water, op het strand, bij oma of gewoon ergens onderweg.

Rex is de rustige en wijze van de twee. Hij kijkt goed om zich heen en voelt vaak precies aan wat er nodig is. Bram is nog een puppy: vrolijk, nieuwsgierig en soms een beetje onhandig. Samen ontdekken ze dat je voor een mooi avontuur niet ver weg hoeft te gaan. Vaak ligt het gewoon voor je voeten.

Een klein eendje dat niet durft, een beschilderde wandelsteen, een verdwaalde ballon, een oude klok of een bankje met uitzicht... ieder verhaal laat zien dat vriendelijkheid, moed, verwondering en aandacht voor elkaar belangrijk zijn.

Met deze verhalen hoop ik kinderen én volwassenen een warm moment te geven. Om samen te lezen, voor te lezen, te glimlachen en misschien daarna zelf ook wat beter om zich heen te kijken.

Want kleine avonturen zijn overal.
Je hoeft ze alleen maar te zien.

Veel leesplezier met Rex en Bram.

Kelly Black

1. Rex en Bram en het eendje dat niet durfde.

Het was nog vroeg in de ochtend toen Rex en Bram met hun bazinnetje naar buiten gingen.

De wereld was nog een beetje stil. Op het gras lagen kleine dauwdruppels die glinsterden in het eerste zonlicht. De vogels zongen voorzichtig hun ochtendlied en boven de vijver hing een dun laagje mist. Rex liep rustig naast het bazinnetje. Hij keek om zich heen met zijn wijze ogen, alsof hij alles goed in de gaten hield.

Bram huppelde vooruit. Zijn kleine puppypootjes maakten vrolijke sprongetjes over het pad. Soms bleef hij staan om aan een bloem te snuffelen. Soms keek hij naar een vlinder. En soms vergat hij bijna waar hij naartoe liep.

“Rustig aan, Bram,” zei het bazinnetje lachend. “De dag is nog maar net begonnen.”

Bij de vijver was het prachtig.

Het water lag stil tussen het riet. Hier en daar dreven waterlelies op het oppervlak. Een libel scheerde laag over het water en maakte kleine kringetjes in de lucht.

Toen hoorde Bram iets.

“Piep... piep...

Hij bleef stokstijf staan.

Zijn oortjes gingen omhoog.

“Piep... piep...”

Bram keek naar links. Toen naar rechts. Daarna liep hij voorzichtig naar de rand van het riet.

Rex kwam rustig achter hem aan.

Daar, half verstopt achter een dikke rietstengel, zat een klein eendje.

Het had zachte gele veertjes, een klein snaveltje en twee donkere kraaloogjes.
Het keek naar het water alsof dat wel héél groot en spannend was.

Aan de andere kant van de vijver zwom een moeder eend met vijf andere eendjes achter zich aan.

“Kwak, kwak,” riep moeder eend zacht.

De vijf eendjes zwommen vrolijk in een rijtje achter haar aan.

Maar het zesde eendje bleef zitten.

“Ach,” zei het bazinnetje zacht.

“Volgens mij durft hij niet.”

Bram stapte meteen naar voren. Hij wilde helpen. Natuurlijk wilde hij helpen.

Misschien kon hij het eendje wel een duwtje geven. Of voordoen hoe je moest zwemmen. Als wist Bram zelf ook eigenlijk niet zo goed hoe eendjes zwommen.

Maar Rex ging rustig voor hem staan.

Niet boos.

Niet streng.